

Udvalget skal have Adgang til mundtlig at forhandle med Arbejdsgiveren, naar det begærer det i Anledning af et af de fornævnte Spørgsmaal. Tidspunktet for Forhandling med Arbejdsgiveren bestemmes af denne.

Arbejdsgiveren er forpligtet til at stille Lokale til Disposition for Udvalgets Møder.

Forsaavidt der efter Arbejdsgiverens Bestemmelse holdes Møde i den almindelige Arbejdstid, maa der ikke ske nogen Afkortning i Arbejdernes Løn i Anledning af deres Fraværelse fra Arbejdet.

Udvalgets Medlemmer maa ikke afskediges eller opsiges, medmindre saglige Grunde tilsiger det.

Lovens Bestemmelser kan ikke retsgyldig fraviges ved Overenskomst mellem en Virksomhed og dens Arbejdere.

II. Arbejderkommissionens endelige Indstilling om Bedriftsraad.

Arbejderkommissionen af 1918 fortsatte imidlertid sit Arbejde og afgav i 1922 sin endelige Indstilling, indeholdende bl. a. et Forslag til Lov om Arbejdernes Medvirken i Bedriftsledelsen.

Forslaget er imidlertid ikke Udtryk for den samlede Kommissions Anskuelse.

For det første har Kommissionens fire Arbejdsgiverrepræsentanter taget bestemt Afstand fra det, idet de hævder, at Flertallets Forslag i hele sit Anlæg er fejlagtig, og at der ikke paa Forslagets Grund kan bygges noget som helst til Gavn for det norske Næringsliv. Mindretallet har ikke selv som i 1920 villet afgive et særskilt Forslag, idet det finder, at Tiden dertil ikke er inde, fordi Loven af 23. Juli 1920 er saa ny, og man først bør hente nærmere Erfaringer om dens Resultater. Mindretallets Kritik retter sig ikke mindst mod Indførelsen af de i Loven omhandlede Distriktsnævn og den Afgørelsesret, som i visse Henseender er tillagt dem.

Dernæst er tre af Kommissionens Medlemmers Tilslutning til det udarbejdede Lovforslag alene givet under den bestemte Forudsætning, at der samtidig vedtages en Lov om Udbyttedeling, idet man først derigennem kan naa den tilsigtede Dannelse af »et Interesséfællesskab, som hos Lønarbejderne fremkalder Bevidstheden om, at de ikke er Produktionsmidler i Kapitalens Tjeneste, men kaldede til som jævnbyrdige Medarbejdere at samvirke med Kapitalen til Fremme af fælles Interesser«.

Tre andre af Kommissionens Medlemmer, der tiltræder Lovforslaget, udtaler, at den væsentlige Værdi i de udarbejdede Lovforslag for dem ligger deri, at de aabner en Vej frem til videre Socialisering, men at de »saa langt fra er vidtgaaende nok, at de tværtimod i altfor lille Udstrækning giver Arbejderne og Funktionærerne Medbestemmelsesret over deres egne Livsvilkkaar«. Dette Mindretal anser derfor de foreliggende Forslag som de Mindstekrav, man i Øjeblikket kan rette til en Lovgivning paa dette Omraade.

Et Medlem af Kommissionen, der med forskellige Ændringer har tiltraadt det foreliggende Lovforslag, har i en Reservation udtalt, at Hovedgrundlaget for det Standpunkt, som han har sluttet sig til, er Ønsket om at skabe en retfærdig Ordning, hvorved der gives Lønmodtageren en mere tilfredsstillende Plads i Ledelsen ved Siden af Repræsentanterne for Kapital og Administration, men at han paa den anden Side finder, at Bedriftsraadets besluttende Myndighed maa indskrænkes til saadanne Sager, som direkte berører Forholdet mellem Ledelse og Lønmodtagere, idet han bestemt holder paa, at den tekniske og merkantile Ledelse som hidtil maa forblive ubeskaaret i Administrationens Haand.

Endelig har Kommissionens tolvte Medlem ogsaa visse Reservationer overfor det udarbejdede Lovforslag, bl. a. vedrørende dettes Bestemmelser om et Industri- og Handelsraad.

Over det udarbejdede Lovforslags Indhold skal der gives følgende Oversigt:

Forslag til Lov om Arbejderes Medvirken i Bedriftsledelsen.

Lovforslaget omfatter private og offentlige Virksomheder, som bruger lejet Arbejdskraft, forsaavidt de har til Formaal at drive:

1. Fabrikdrift, Haandværk eller anden industriel Virksomhed, som ikke udføres i Arbejdernes Hjem;
2. Bjærgværksdrift med derunder hørende Virksomheder;
3. Stenbrud, Kalkbrud eller Stenhuggeri;